

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШІ
ГОЛОСИ —
ЗА
КОМУНІЗМ!

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XI
№ 59 (1227).
ЧЕТВЕР
21 ТРАВНЯ
1970 р.
Ціна 2 коп.

Новини

Поле
діяльності —
широке

У Кіровограді відбулась шоста конференція членів обласного відділення Всесоюзного товариства винахідників та рационалізаторів (ВТВР). Про успіхи і досягнення рационалізаторів та винахідників Кіровоградщини говорив у звітній доповіді голова обласної ради ВТВР Г. І. Білан. В звітному році в технічній творчості взяло участь 22813 чоловік, які подали 34027 винаходів та раціоналізацій. Впровадження їх у виробництво на підприємствах області принесло 17,1 мільйона карбованців економії за рік. Тільки винахідники комбінату «Олександрівський» своєю творчістю допомогли підприємствам заощадити понад мільйон карбованців. Близько чотирьох мільйонів карбованців економії дало впровадження раціоналізаторів у сільському господарстві.

Присутній на конференції головний інженер республіканської ради ВТВР М. В. Дубровський у своєму виступі відзначив, що Кіровоградщина по раціоналізації та винахідництву входить в чотирьох областях республіки з найкращою постановкою цієї роботи.

В. ШЕВЧЕНКО,
старший інженер-редактор Будинку науково-технічної пропаганди.

День
відкритих
дверей

проведено в Калітанівському профтехучилищі № 10. Близько ста випускників середніх та восьмирічних шкіл Новиміргородського району,

які мають цього року вступити до училища, оглянули класні кімнати та майстерні училища, побували в цехах місцевого цукрокомбінату.

Цього дня в гостях у цукровиків був ансамбль пісні і танцю Кіровоградського Будинку культури профтехосвіти.

На знімку: секретар комсомольської організації училища Віктор Середєда разом з випускниками Капітанівської СШ та Тишківської восьмирічки з однією з майстерень училища.

Текст і фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

На трасі —
„ЯК-40“

Минулого тижня вперше здійснено рейс турбореактивного літака «ЯК-40» на трасі Кіровоград — Одеса. Цей комфортабельний і швидкий порівняно недавно почав використовуватись на повітряних трасах аерофлоту. Та за короткий час машина завойовувала велику популярність у пасажирів і льотчиків.

«ЯК-40» — перший в країні турбореактивний літак, який може робити зліт з ґрунтових злітно-посадочних смуг довжиною в 350 метрів. Крейсерська швидкість машини 550 кілометрів на годину. Пасажирський салон розрахований на 24 пасажирів. Машина проста і надійна в роботі. Час перельоту з Кіровограда до Одеси — 45 хвилин.

Відкриті також нові рейси на Херсон, Ровно, Донецьк. Вони здійснюються на комфортабельних літаках «АН-24». На цих же машинах будуть тепер виконуватись рейси до міст Сімферополя, Львова, Дніпропетровська, Харкова.

Після перерви відкрито рейс до Вінниці.

Ю. СТОРЧАК.

Новини

ЗВЕРНЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ВСЕСОЮЗНОЇ ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ ДО ВСІХ МОЛОДИХ ВИБОРЦІВ

Комсомольці і комсомолки, юнаки і дівчата! Молоді громадяни країни! 14 червня відбудуться вибори до найвищого органу державної влади — Верховної Ради СРСР.

Комсомольців, всю молодь країни глибоко схвилювало Звернення Центрального Комітету КПРС «До робітників і робітниць, селян і селянок, радянської інтелігенції, воїнів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, до всіх громадян великої Країни Рад» і викликало нове піднесення трудової та політичної активності. Молодь палко схвалює і підтримує Звернення ЦК КПРС до всіх виборців.

Як і всі радянські люди, комсомольці, юнаки і дівчата бачать у ньому ще один прояв піклування нашої партії про зміцнення могутності соціалістичної Вітчизни, вияв найзаповітніших дум і сподівань народу, який прокладає шлях у комуністичне завтра.

Комсомольці і молодь сердечно дякують рідній партії за високу оцінку їх праці та безмежне довіря до молодого покоління, висловлені в Зверненні Центрального Комітету.

ЦК ВЛКСМ впевнений, що відповіддю комсомольців, молоді на Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу будуть видатні діла, що вони знову підтвердять свою рішучість не шкодуючи сил працювати над здійсненням завдань, які висуває партія, свою готовність внести гідний вклад у будівництво комунізму.

Нинішні вибори до Верховної Ради СРСР відбуватимуться в Ленінський ювілейний рік. Для молодого покоління країни, як і для всіх радянських людей, з ім'ям Леніна, з Комуністичною партією нерозривно зв'язане втілення в життя принципів радянської соціалістичної демократії.

У Леніна молоді покоління вчилися мистецтва перетворення життя на комуністичних засадах. Виконуючи заповіді великого вождя, комсомольці, молодь завжди були і лишаться в перших лавах захисників завоювань Великого Жовтня, активними учасниками соціалістичного і комуністичного будівництва.

Молоді громадяни країни!

Ради, соціалістична демократія — творіння наших батьків і дідів. Влада Рад завойована кров'ю робітників і селян у жовтні 1917 року. Вони відстояли її в найжорстокіших боях з ворогами на полях громадянської і Вітчизняної воєн, зміцнили в буднях великих будов. Сьогодні ми успадковуємо справді народну владу і повинні пам'ятати наказ батьків — берегти її так само свято, самовіддано і безкорисливо, як це робили вони.

Вибори до Верховної Ради СРСР — вияв торжества радянської соціалістичної демократії, Комуністична партія і Радянська влада відкрили перед молодим поколінням широкі перспективи, створили можливість для творчої праці, освіти, всебічного гармонійного розвитку особи. Щодня, щогодини всі ми відчуваємо втілення в життя принципу — все в ім'я людини, все в ім'я розвитку її здібностей.

Молоді громадяни країни — повновладні

господарі своєї Вітчизни. Разом з старшим поколінням вони стоять біля верстатів і вирощують урожай, споруджують електростанції і охороняють священні рубежі нашої Батьківщини, розкривають таємниці природи і вчать управляти справами суспільства, прагнуть працювати, вчитися і жити по-ленінському.

Йдучи на вибори до Верховної Ради СРСР, радянська молодь голосуватиме за дальше зміцнення економічної і оборонної могутності нашої Батьківщини. Кривозною справою комсомольських організацій стала участь у боротьбі за підвищення ефективності суспільного виробництва, прискорення темпів науково-технічного прогресу. Сьогодні наша насуваюча турбота — виконання рішень грудневого (1969 р.) Пленуму ЦК КПРС, завдань, поставлених у Листі Центрального Комітету КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві».

Прогрес нашого суспільства завтра багато в чому залежить від того, як сьогодні використовує наша молодь право на освіту. Мільйони радянських студентів, учнів технікумів, шкіл, професійно-технічних училищ оволодівають знаннями, найновішими досягненнями науки і техніки, висотами культури. Нові можливості перед юнаками і дівчатами відкриває перехід до загальної середньої освіти.

У нашій країні неухильно втілюються в життя ленінські ідеї про участь молоді в управлінні суспільством і державою. Близько 500 тисяч молодих громадян є обранцями народу в місцевих Радах, а також у Верховній Раді СРСР і Верховних Радах союзних і автономних республік. У Радах створено постійні комісії у справах молоді. Найкращі з кращих представників молодого покоління висунути кандидатами у депутати Верховної Ради СРСР.

Ми з гордістю повторюємо ленінські слова, що пролетарська, соціалістична демократія в мільйон раз демократичніша від усякої буржуазної демократії.

Нам, молодим, разом із старшим поколінням зберігати, розвивати і примножувати традиції радянської демократії.

Нам, молодим, разом із старшим поколінням утверджувати могутню силу ідей соціалізму і пролетарського інтернаціоналізму, великий союз робітничого класу і селянства.

Разом із старшим поколінням радянських людей нам, молодим, і далі зміцнювати морально-політичну єдність радянського суспільства, дружбу народів нашої багатонаціональної держави.

Йдучи на вибори до Верховної Ради СРСР, кожен з нас віддасть свій голос за радянський спосіб життя, за передову радянську ідеологію, за марксизм-ленінізм — вічно живе, непереможне революційне вчення.

Радянська молодь цілком і повністю підтримує ленінську миролюбну зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду, знову підтверджує свою непохитну вірність великій пролетарській інтернаціональній єдності в антиімперіалістичній боротьбі народів світу.

Молодь Країни Рад — разом з народом і молоддю героїчного В'єтнаму і Лаосу, які мужньо б'ються з американськими агресорами та їхніми поплічниками, вона гнівно засуджує агресію імперіалістів США проти Камбоджі і вимагає негайного та беззастережного виведення військ американських агресорів з усіх країн Індокитаю.

Радянська молодь — з вами, народи і молодь арабських країн, у вашій боротьбі проти зазіхань ізраїльських агресорів та їхніх покровителів. Вона рішуче підтримує справедливу боротьбу народів проти імперіалізму і неоколоніалізму, за національне і соціальне визволення в Азії, Африці і Латинській Америці, в усіх кутках земної кулі.

Юнаки і дівчата Радянського Союзу висловлюють свою повну солідарність з прогресивною трудящою молоддю капіталістичних країн, яка посилює боротьбу за свої соціальні права, проти засилля монополій.

Комсомольці і комсомолки, юнаки і дівчата!

Ми є спадкоємцями революційної справи батьків. Виступаючи на урочистому засіданні, присвяченому 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв сказав: «Старше покоління борців за соціалізм виховало гідну зміну, передало їй свій досвід, свої знання, переможну ленінську естафету. Партія глибоко впевнена, що радянська молодь та її передовий загін — Ленінський комсомол, у лавах якого вже пройшли політичну школу понад 100 мільйонів радянських людей, прославляють Батьківщину новими видатними ділами».

Цю величезну віру партії, цю високу честь ми повинні постійно виправдовувати своєю самовідданою працею в ім'я щастя народу, дальшого розквіту нашої любимої Батьківщини.

Багатогранна діяльність Комуністичної партії, її беззавітне служіння інтересам трудящих — надихаючий приклад для молоді. Ленінський комсомол, радянська молодь вдячні рідній партії за батьківське піклування про підростання покоління, за її беззастанну працю в ім'я торжества комунізму.

Йдучи на вибори до Верховної Ради СРСР, комсомольці, все молоде покоління країни знову підтвердять свою вірність ленінським ідеалам, згуртованість своїх лав навколо Комуністичної партії та її ленінського Центрального Комітету.

Центральний Комітет ВЛКСМ закликає вас, юнаки і дівчата, молоді громадяни Країни Рад, палко відгукнутись на Звернення Центрального Комітету КПРС до всіх виборців і в день виборів усім, як один, прийти на виборчі дільниці, віддати свій голос за кандидатів блоку комуністів і безпартійних — кращих синів і дочок нашої Батьківщини, за нашу славу ленінську партію, за комунізм.

Наші трудові успіхи — дію виборів!

Наші голоси — кандидатам непорушного блоку комуністів і безпартійних!

Хай живе наша Радянська Батьківщина!

Хай живе Комуністична партія — розум, честь і совість нашої епохи!

Хай живе комунізм!

Центральний Комітет Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді

ПІОНЕРСЬКИЙ

САЛЮТ

ІЛЛІЧУ

Позавчора, 19 травня, юні ленінці нашої республіки, як і вся щаслива дітвора Країни Рад, широко і радісно відзначили своє свято — 48-у річницю Всесоюзної піонерської організації. Клятвою партії, рапортом Батьківщини звучав їх бойовий девіз: «Завжди напоготові!»

Сонячного ранку вулиці і площі столиці України наповнилися звуками гірнів, барабанів, дзвінками піонерськими піснями. Понад 5 тисяч піонерів міста-героя і області взяли участь в урочистому параді-марші. Від Петровської алеї по центральній магістралі Києва — Хрещатику школярі рушили до пам'ятника В. І. Леніну, чия ім'я носить піонерська організація.

На імпровізованій трибуні біля пам'ятника вождю — керівнику обласної та міської партійних організацій, члени бюро ЦК ЛКСМУ, обкому і міському комсомолу, почесні гості свята. Член міського піонерського штабу, учень середньої школи № 8 Микола Мельниченко зає рапорт першому секретареві Київського міського комсомолу Анатолію Корнієнку.

Струнками рядами проходять учасники урочистого маршу вздовж трибуни, віддаючи салют рідному Іллічу. Вони по-

кладають до підніжжя монумента букети квітів. Кращі в класі несуть тут почесну піонерську варту.

Бар'єр свято нашої дітвори тривав у Палаці спорту, де відбувся зліт піонерів Київщини.

Секретар міського комітету партії А. Г. Шевельов сердечно поздоровив юних ленінців з святом і закликав їх вчитися і працювати, як заповідав Ілліч, в усюму брати приклад з комуністів, бути вірними революційним, бойовим і трудовим традиціям старших поколінь.

Про участь школярів області у всесоюзній експедиції «Зановітним Леніна вірні», республіканському огляді піонерських рад розповідав перший секретар Київського обкому комсомолу Костянтин Масик. Він зачитав рішення бюро обкому ЛКСМУ про нагородження кращих піонерських дружин і районних піонерських організацій.

Урочиста частина злоту закінчується пісню «Злиньте вогняни», яку виконують усі присутні.

Потім перед юними киянами виступили артисти Українського художньо-спортивного ансамблю балету на льоду, які показали свою нову програму.

(РАТАУ).

«Любіть працю на землі, бо без цього не буде щастя нам і дітям нашим ні на якій планеті».

О. Довженко.

ЖИВЕ серед людей на Сході така притча. Йшов давним-давно пустелею мудрець. Бачить, будівельники щось споруджують. Запитав мудрець в одного:

— Що ти робиш?

— Цеглу кладу, — відповів понурений чоловік.

— А ти що робиш? — запитав у іншого.

— Стіну мурую, — відповів той заклопотано.

Тоді мудрець задав це ж питання третьому.

— Палац будую! — з гордістю мовив третій і, усміхнувшись, витер піт з чола.

— Ось хто справжній зодчий! — вигукнув мудрець...

Можливо, це казка. Але як яскраво тут виявлено ставлення людей до роботи. Згадалася ця притча мені, коли я розмовляв з інженером Володимиром Чудниковим на Олександрійському електромеханічному заводі.

Доки не клеїлася розмова, я намагався по очах відгадати, що б відповів Володимир отому мудрецю?

РОБОТУ без пошуку Володимир не може собі уявити. Постійно вивчає нове. І на заводі прагне потрапити саме на ту ділянку, де щось не ладиться, де починають опановувати нову продукцію, нові механізми.

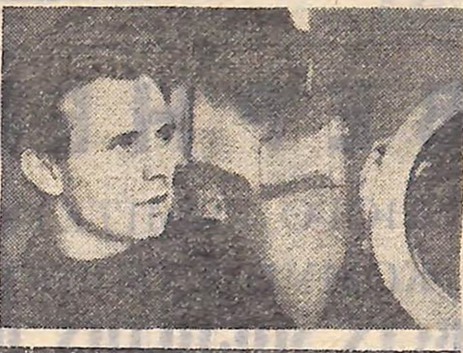
Я не маю наміру виділити його серед колег, вихвалити. Розпізнати дещо глибше Володимира допоміг такий випадок. Якийсь час тому завод виготовив партію магнітних підсилювачів. Це була нова продукція. Коли вже готову її почали випробовувати, виявились дефекти. Загалом незначні. Але ж підсилювачі відправляли для Асуанської електростанції в ОАР. Чи ж могли робітники допустити, щоб на честь заводської марки лягла

пляма? В десятках різних країн знають їхню продукцію, і всюди спеціалісти дають їй високу оцінку.

Виявити причини, через які допущено дефекти, напросився Чудников. Звичайно, була розмова і в кабінеті директора заводу. І з головним конструктором довелось дискутувати на цю тему. З усього було зрозуміло одне — треба шукати.

ВОЛОДЬЧИНА ЖАР-ПТИЦЯ

НАРИС

Не день і не вечір просидів Володимир над схемами, кресленнями. Виконав десятки розрахунків. Здавалось, найправильніший варіант монтажу підсилювачів уже знайдено. Та Володимир з притаманною йому прискіпливістю перевіряв усе знову й знову. І розв'язка прийшла. Інженер вніс відповідні поправки — і чергова партія підсилювачів при перевірці виявилась відмінною.

ЩЕ ОДИН епізод з його інженерної діяльності. Відправляли для випробування в термобарокамері електровироби, яким виписувалась півка в суворе життя, тобто в несприятливий кліматичний умови.

— Кого ж послати, щоб довів діло до ладу?

— Чудникова, — вирішили на заводі. І не помилились. Він не лише довів

справу, а й привіз з відрядження велику мрію.

— Чудова камера! Нам би таку. Ось де дійсно можна переконатися у довговічності і надійності виробів.

І ця мрія не залишилася його. Як інженер, він просто не міг розлучитися з нею. Як б турботи не лягали на плечі, а мрія жила.

— У тебе щось не ладиться на роботі, Володимир? — не раз запитувала вдома дружина. — Чим ти захоплений?

— Все гаразд.

— Я ж бачу... Відпочити тобі треба. — Справді, Женю. Майже десь на цілий місяць, га? Яблука саме достигли.

У Володимира вже були квитки на поїзд, коли на заводі стало відомо, що незабаром одержать термобарокамеру.

— Не гніди, Женю, на місяць. Робота буде... — Чому ж ти радієш?

— Потім скажу.

Його відізнали з відпустки на другий тиждень.

— Пробач, що не дали відпочити, — сказав Чудников директор. — Порадилися ми тут і вирішили призначити тебе старшим інженером центральної заводської лабораторії. Будеш керувати установкою і налагодкою термобарокамери. Підбирай тамтешніх людей...

Просто гостем став він тепер вдома.

Майже місяць жив на заводі. Забував про їжу і відпочинок. Бувало, ледь встигав Володимир дійти до рідного порога, як вже чекає чергова машина. Знову треба їхати на завод, «закапризувала»

камера. І знову з головою поринав Володимир у креслення, в документацію.

Запуск термобарокамери став для Чудникова і його групи ентузіастів справжнім святом.

Спершу випробували вхолосту. Потім завантажували електровироби і ввімкнули камеру. Повільно поповзли стрілки приладів на пульті управління. Ось вони вже на червоних рисках. Камера працює на повну потужність. Там, всередині, зараз спека пища, ніж на екваторі. Через деякий час в камері утворюється «плюс». На трубчатих радіаторах виступає піт. Все йде відмінно.

Кому часто посміхається удача, кажуть: везучий. Про Чудникова можна сказати, що везе йому на кожному кроці. Він і в небі літає. Не пасажиром, а за штурвалом літака. І на цілих землях астиг побувати. Про його працю там свідчать дві медалі. У свої неповні тридцять закінчив технікум, потім інститут і вже став, як кажуть, ведучим інженером на заводі. Чудников тривалий час очолює раду молодих спеціалістів підприємства. В Олександрійському міському ЛКСМУ ця рада на першому рахунку.

В чому ж причина везіння? Справа в тому, що Володимир постійно і багато працює над собою. В його домашній бібліотеці десятки технічних книг. А настільна — «Електронна будова автоматики». Інженер жадібно слідкує за новинками, що друкуються в технічних журналах. Допитливість, стремління не лише взяти щось нове, а й робити його своїми руками — стали рисою характеру молодого інженера. Тепер я знаю, які слова вигукнув би отой давній мудрець, якби почув відповідь Володимира Чудникова на своє віковичне запитання.

— Порядок! — доповідають Чудникову з капітанського містка над барокамерою...

В. КОЛЕСНИКОВ,
працівник газети «Ленінський прапор».

М. Олександрія.

На фото: Володимир Чудников знову на випробуванні нової апаратури.

Фото В. ПОЛУДНЯ.

РАПОРТУЄМО КОМСОМОЛЬСЬКОМУ З'ІЗДОВІ

НОВІ, ПІДВИЩЕНІ

Нещодавно комсомол і «Червоної зірки», як і весь радянський народ, урочисто відзначила ювілей Володимира Ілліча Леніна. І ось знову наближається знаменна подія в її житті — XVI з'їзд Ленінського комсомолу. Це не може не хвилювати наших юнаків і дівчат, ці дві події пов'язуються в серцях кожного з них воедино і кожен комсомолец партіє зустріти комсомольський форум своїми особистими трудовими дарунками.

Багато комсомольців «Червоної зірки», цілі колективи беруть на честь з'їзду підвищені зобов'язання, більше ста п'ятидесяти з них доostroково виконали свої особисті завдання п'ятирічки. Серед них — сполсар інструментального цеху

Василь Галат, електрозварник механоскладального цеху № 2 Микола Казмирук, формувальник ливарного цеху сірого чавуну Василь Заревнюк та багато інших. Кілька днів тому в комітет комсомолу прийшла звістка: бригада зварників механоскладального цеху № 1 (бригадир Віктор Недопас), переглянувши свої можливості, взяла на честь XVI з'їзду ВЛКСМ нові підвищені зобов'язання. Молоді робітники зобов'язалися травневий план виконати до дня відкриття з'їзду, а в день відкриття працювати на зменшених матеріалі а х, електродах, зварювальному дроті, газі та електроенергії. Крім того, кожен з членів бригади в день відкриття з'їзду виконає не менше двох змінних норм.

Бригадир електрозварників Віктор Недопас, групкомсорг Валерій Константинов, члени бригади Діна Пузанова, Валентин Миронов, Володимир Сер-

гіснко, Іван Чуп, Василь Мотенко, Леонід Терещенко, Валентин Марков звернулися до всіх комсомольсько-молодіжних колективів заводу з закликом підтримати їх почин, боритися за право називатися колективами імені XVI з'їзду ВЛКСМ.

Заклик електрозварників підхопила бригада токарів механоскладального цеху № 1 (бригадир Валентина Братчик), комсомольсько-молодіжна бригада верстатників механоскладального цеху № 4 (бригадир Надія Щербань) та багато інших комсомольсько-молодіжних колективів.

День відкриття комсомольського форуму стане днем ударної трудової вахти всієї комсомолії нашого заводу. Цього дня кожен юнак, кожна дівчина покажуть всю свою майстерність, все своє вміння.

М. СКЛЯНИЧЕНКО,
секретар завкому комсомолу заводу «Червона зірка».

НА СТУДЕНТСЬКОМУ МЕРИДІАНІ

Я КОСЬ мені довелося побувати в Інституті сільськогосподарського машинобудування. На дошці оголошень у вічі кинулося: «Сьогодні о вісімнадцятій тридцять — чергове засідання клубу «Романтики», а поруч — звернення до студентів, написане в такій інтригуючій формі, що лишилася байдужим я не міг. Тому в призначений час і зайшов до названої аудиторії. Не дуже романтичне слово «засідання» мало відповідало дійсності. Тут було якесь по-домашньому заглиблення. Виступали всі по черзі. Вісім, виступали, — не те слово, залишили просто розповідати про вибраного ними поета або композитора. Члени клубу познайомились з віршами відомих поетів, прослухали пісні.

Вірте зібрання «романтиків»... А почалося все з того, що одного разу кілька студентів заглинились після занять у цілий аудиторії. Вони співали пісні під гітару, читали вірші. Викладач англійської мови М. П. Столярюк запропонувала їм створити клуб з любителів музики та поезії. Ідея сподобалася. «Новонароджені» дали ім'я «Романтики». До складу активу увійшли

ОСТРІВ РОМАНТИКИ

студенти Люда Пархомчук, Толя Духовний, Женя Заславська та Люда Новикова.

«Романтики» стали збиратися вже не випадково, як раніше. Актив клубу і його керівник заздалегідь пам'ятали дату і тему чергового засідання, не виключаючи при цьому можливості імпровізації.

З часом коло питань, які розглядалися у клубі, розширювалось. Аж десь клубу: говорити про те, що може бути цікавим. Якщо раніше ланували тут музику і поезію, то тепер, говорячи словами одного з «романтиків», тут є «все для душі». Так, на четвертому засіданні хлопці і дівчата мали змогу познайомитися з творчістю романтика моря Айвазовського, а ще до того, — не виходячи з аудиторії, здійснити подорож по Кавказу. Провідниками в останньому випадку були студенти, яким у минулому році довелося побувати в тому гірському краї і які тепер дуже цікаво розповідали про нього.

До всього сказаного вище залишається додати, що у клуба вже є гімна.

м. Кіровоград.

Інститут сільськогосподарського машинобудування.

В. ГРИЦЕЛЬ.

Закінчивши курси механізаторів, Тамара Усик працювала трактористкою у колгоспі імені Куйбишева Новомиргородського району. Працювала добре, з волею, як і інші комсомолці.

А нещодавно її перевели на молочно-товарну ферму — там була потрібна людина. За короткий строк комсомолка освоїла нову професію і тепер є однією з кращих доярок.

Малюнок В. ШУЛЬГИ.

ВЗЯТИ СОБІ ВСЮ СУМУ ЗНАНЬ

обрані слова Н. К. Крупської: «Леніна не потрібно перетворювати в ікону. Треба, щоб його ідеї служили керівництвом до дії. Ця думка, здається мені, повинна бути керівною ідеєю у тих комсомольців, які хочуть стати ленінцями».

Упорядники посібника поставили перед собою завдання: допомогти читачам підібрати для вивчення праці В. І. Леніна стосовно до їх планів і тематики. Мова йде про зосередження уваги на деяких основних ідеях творів В. І. Леніна з таким розрахунком, щоб надати самостійне вивчення викликало бажання «ще раз розкрити ленінський том». При цьому врахована тематика «Ленінських уроків», що проводяться в системі політичної освіти молоді.

Відповідно до цих завдань посібник побудований досить оригінально. Він складається з двох розділів. Перший — «Ти і суспільство» — з двох бесід: «Про мораль комуністичну і буржуазну. Смісл життя. Щастя людини» та «Демократія. Свобода і відповідальність». Остання включає також питання «Твоє ставлення до праці. Дисципліна». Найважливішим і питанням всебічної освіти мо-

лоді присвячений другий розділ, який носить назву «Врівні з віком». До нього входить загальна частина — «Поговоримо про слова В. І. Леніна: „Взяти собі всю суму людських знань...“ Тут розглядаються такі проблеми, як ставлення до культурної спадщини, самоосвіта і вільний час, знання і моральність. Крім того, до другого розділу входять три самостійні бесіди: «Марксизм-ленінізм — основа наукового управління суспільством», «Фундамент комунізму створюється на сучасній технічній основі» і «Про наше ставлення до мистецтва». В кінці посібника дані алфавітно-тематичний покажчик.

Цікаво побудована кожна бесіда. Розпочинається вона, як правило, роз'ясненням поглядів В. І. Леніна по певному питанню, що робиться на основі рекомендованої літератури. Рекомендована також література, що підтверджує ленінські ідеї і показує їх розвиток у наш час. Однак центральне місце в кожній бесіді займають праці В. І. Леніна, які рекомендуються повністю або в уривках. До кожної з них дано чітке і досить глибоке пояснення. У бесідах рекомендується не лише політична, а й художня література, подаються цікаві дані соціологічних досліджень.

Посібник дає корисні поради, як користуватися повним зібранням творів В. І. Леніна, як відшукати необхідну працю, звертає увагу на наявність великої коментуючої літератури.

Зосередження уваги на питаннях, що найбільше хвилюють радянську молоддь, роз'яснення основних ленінських положень, цікава структура бесід, дохідлива мова — все це робить посібник цінним і привабливим. Він, без сумніву, надає велику допомогу в організації роботи по вивченню праці В. І. Леніна.

Усім, хто прагне стати ленінцем, хочеться нагадати думку Н. К. Крупської про те, що основним завданням вивчення творів В. І. Леніна потрібно вважати розуміння суті його ідей, засвоєння ленінського методу, підходу до явищ навколишньої дійсності і їх оцінки, уміння застосувати ленінізм до нових умов, нових ситуацій.

* «Над раскрытым томом Ленина»
Издательство «Книга», Москва, 1969.

А. РОЗЕНБЕРГ,
кандидат педагогічних наук.

(Продовження. Початок в газетах за 14, 16 та 19 травня).

Заспівував сибіряк-українець Неділя, старшина роти, здоровенний дядько років двадцяти п'яти, з басовитим голосом. Підтягував йому старший сержант Куріцин, москвич, командир мінометної обслуги, що мав не сильний, але приємний тенор, і ординарці Озерова «вільний козак» Дудченко, володар контр-басу. Ці троє були головними піснями, але завжди брали на підмогу ще двох-трох солдат.

Неділя приносив флягу пайкової горілки, що пахла джінкою, сильно розбавленою за той довгий шлях, який вона робила від винокурні до передової, але всеодно цінувалася. Вип'ють, бувало, по стопці, «прочистять горлянки», і Неділя відкине назад голову, подивиться кудись через колододовий настил землянки і приглушено-басовито почне:

— Ой, Дніпро, Дніпро,
ти широк, могут...

Голос його вже при словах «над тобою летять журавлі» грімів так густо, що вогонь у гасниці дрижав, збивався набік, ніби дув на нього хтось. І тут, неначе між іншим, співуче-неголосно приєднувалися до пісні сержант Куріцин і Дудченко. Потім — сам командир роти і всі, хто приходив на пісенний вечір. Від дружнього хору вже не одна гасничка, а й вся землянка тремтіла, повітря здавалося натягнутим, як барабанна шкіра, і зі стелі сипалася земля.

Неділя починав диригувати, трохи схиливши голову, прислухаючись до хору. Диригував якось він по-особливому, з першого погляду — негарно, невміло, але насправді — дуже чутливо і з натхненням: з примруженими очима і виразом самозабуття на обличчі водив перед собою рукою, ніби щось ніжно пригладжував.

Співали українські пісні «Розпрятайте, хлопці, коні...», «По залом зелененьким...», «Світить місяць», співали старинні російські «Ой ты, степ широкая...», «Волга-Волга, мать родная...», фронтові — «Землянку», «Огонек», «Таеж в Ростове, таеж в Таганроге...».

Озеров, не маючи голосу, рідко підспівував, і то після того, як Дудченко кинув йому: «Що ж ви, комзведе? Помогіть!» Більше слухав, при такому приливі почуттів і картин, що на очі сльози навертались. Згадувався дім, святкові приготування, біганина, урочистий прихід гостей, які дарували маленькому Вітку Озерову: хто — пригріш горілки, хто — ласунець на пачці, а хто просто — пиріжок з маком, сливами або сиром. Але не лише це було приємним — з гостями приходили однолітки, хлопчики і дівчатка, зав'язувалися знайомства, влаштовувалися галасливі ігри. І все ж найбільшим щастям було не це — інше: потрапити між дорослих за стіл.

Бувало, хтось із гостей примітив Вітку і радісно вигукне:

— То, глянь, який уже великий!

Ану-но підійди, подивлюсь на тебе. В школу ходиш?

— Ні-і, — відповідав Вітка, похнюпившись, затиснутий між колін ласкавого дядька, уявляючи школу чимсь далеким, недосяжним, за семи замками: ще цілих два роки треба рости.

— Нічого, скоро підеш...

Пили за тих, хто живий і за тих, кого вже немає, але хто залишив по собі добру пам'ять, пили за майбутнє хороше життя, го-

Микола ПЛЕВАКО

ЙДУЧИ НА ЗАХІД

ворили про нинішнє, а потім хтось у гомоні, різноголосиці, серед су-перечок і палких пояснень раптом гаркне, заглушуючи всю компанію:

Хаз-Булат мо-ло-дой,
Бедна-а са-кля тво-я...

Гості відразу змовкають, прислухаються і наступний куплет підхоплює вже весь стіл...

«Як все це близько, які викликає хвилювання! Чи доведеться коли-небудь знову почути голоси рідних за великим святковим столом?» — думав Озеров, закутавшись у плащ-накидку, йдучи обабіч дороги, вибираючи, де твердіше

— А німці знаєть, що співають, товаришу комзведе? — підійшов Дудченко, посміхаючись.

— Які німці? Що співають? — Озеров ніби прокинувся від забуття, здивовано глянув на ординарця, ще весь там, у далекому дитинстві.

— Баби розповідають: зберуться в гурт, один награв на губній гармошці, а інші затягують: «Нема курка, нема яйка, До свідання, хозяйка! Нема пива, нема вина, До свідання, Україна!».

Так фрицям тоскно, так сумно, що дехто сльози випускає. Це ж треба! Прикилися, йти не хочеться.

— Ще бі! — підхопив солдат, що проходив поруч. — Не бійся, не те, що в піщаній Пруссії: бруква та картопля, та ріденький супик, (дві-три галушки плаває і дно тарілки видно) та киселик із клюкви... Бував я у них на обідях...

— А на Україні черески від голодухи не підтягували, — буркнув Дудченко. — Баби розповідають, м'ясо жерли, вмокуючи в смета-

— Подавитися б їм! — зло сказав Озеров...

ВЖЕ за Південним Бугом, підходячи увечері ключем до великого села в балці, мінометна рота наткнулася на засаду. Комуś прийшло в голову звернути з дороги, взяти лівіше, в поле з купами соломки від розкиданих старих шкорт. Не хотілося лізти в солдатську гущу, хотілося зайняти вільніші квартири, але це бажання обернулося горем. Під кулеметним вогнем ворога перебігли до шкорт, але старшину Неділю, першого в роті заспівувача, вели вже під руки, з відкинутою назад головою, залитою кров'ю. Куля уцілила в щок і вийшла через шию, вибила кілька зубів. Після всього цього дивно було бачити рух військ на дорозі в попередньому порядку, неначе нічого не трапилося. А скоро поранило і Озерова...

Полкова канцелярія мала зовсім домашній вигляд, знаходилася вона на краю села в хаті під соломкою, свіжо побіленій, а навколо — безкраї сади. Прямо біля ганку піднімалася стара гілляста яблуня, накриваючи собою дах. В прохолодній кімнаті стояв дубовий стіл з витертою шкерт скатертиною, ніжками він навично вріс у глиняну підлогу. Віддавало кізяками, які господарка домішувала в глину. Підлога була недавно змазана, не всюди підсохла і глянуватого поблизувала. Переднім краєм тут і не пахло, але було в цих домашніх умовах щось армійське, прижите за війну. Саманні хати, обшарпані печі, жінки з натруженими руками, що віддавали бійцям останню картоплю, ніби поріднилися з фронтом. Дубовий стіл писар «відвоював» собі, розклав на ньому папери в папках, картошку, а зліва, на лавці біля вікна, прилаштував неспалимий ящик.

Поки писар гортав папери, розшуквав накази про нагородження і присвоєння чергових звань, Озеров роздумував, йти чи не йти на передову, у свою роту. Тягло побачити своїх товаришів, дізнатися про новини, але не хотілося втрачати день з того дорогого тяжкого безтурботного життя, що залишався ще в нього в запасі. І це одна причина стримувала його... Він не пішов у роту, тільки розпитав про декого у писаря, пішов шукати попутного на Цибриково. Озеров хотів зробити собі «сюрприз», повернувшись не через два дні, як обіцяв, а в той же день. Все дорогу він думав про несподівану зустріч з нею, з сумом поглядаючи «газети» і «візники» не раз хотів зеконичити з кузовом, переїхати на іншу машину, і чим менше залишалося надій до темної ночі повернутися в Цибриково, тим сильніше його тягнуло сьогодні, обов'язково сьогодні побачити Тоню.

О пів на одинадцять вантажна зупинилася біля шпиталю. Віктор чинив в палаті Озеров не знайшов і це давало йому впевненість, що Тоня ще не спить. Мабуть, гуляють втроях. Було одне лише місце, де міг він застати їх в такий час — танці в санаторії, і Озеров кинувся туди через садки і городи — напрямки.

(Далі буде).

● ДЕБЮТИ МОЛОДИХ

Молодший в Каптинарів

...В селі Панчевому не знайдеться, мабуть, жодного жителя, який би не знав сім'ю Каптинарів, Іван Андрійович і Віра Савіна більше двох десяти років трудяться зв'язківцями. Люблять доручену справу, як говориться, всім серцем.

Панчівське відділення зв'язку — одне з кращих в районі. Трудовим шляхом батьків пішли і сини — Микола Каптинар.

...Веселівське відділення зв'язку на той час було занедбанним. Відновити цітку роботу

на цьому не кожен брався. Та не розгубився молодий Каптинар, коли його запросили на роботу. Взявся він за неї з юнацьким запалом. Жителі села почали регулярно одержувати друковані видання, з місяця в місяць відділення стало виконувати планові завдання. Цітку працюють цілостанови відділення.

Найкращим свідком про старанну працю Веселівського відділення зв'язку в присвоєнні звання ударника комуналістики працює Микола Каптинар. Це почесне звання мають також батько і мати.

І. СНИСАРЕНКО,
Новоміргородський район.

Комсомольський осередок Долинської місьрайбазу, який очолює комсорг Катерина Чемерис, — один з кращих в районі. Це завдяки старанням її комсомольців до мінімуму зведені простоти транспорту на базі, своєчасно проводиться відвантаження продукції споживачам.

Катерина — приклад для друзів не тільки у праці, а й у навчанні. Вона студентка III курсу заочного відділення Кіровоградського кооперативного технікуму.

Фото П. АРЧИКОВА.

ПОЧАТОК БІОГРАФІЇ

Дуже часто кухаря порівнюють з чарівником. Переможець обласного огляду-конкурсу молодих кухарів Люба Подішук з ресторану «Весна» так говорить про це: — Смайне блюдо не приготуєш знаєш, випадково, так як не можна випадково стати добрим кухарем. Кухня теж вимагає поклоніння. Шість років тому двадцятирічною дівчиною після закінчення Кіровоградського школи кулінарного училища Люба прийшла до ресторану. Тепер Люба — ударник комуністичної праці, має нагрудний знак «Відмінник торгівлі».

Почесна праця принесла Любі Подішук заслужену шану. Про це красномовно свідчать грамоти від обласного тресту громадського харчування, Міністерства торгівлі, ЦК ЛКСМУ.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
м. Кіровоград.

Хроніка змагань

В Бобринці закінчилися змагання велосипедистів району на приз імені 93-ї стрілецької дивізії, яка визволила нашу область від німецько-фашистських загарбників. Спортсмени-розрядники Микола Кибашнюк, Павло Соснов та Григорій Рудь (сільськогосподарський технікум) стали призерами в гонці на двадцятип'ятикілометровій дистанції. Серед дівчат першими досягли фінішу велосипедистки Надія Куценко, Антоніна Вер-

шигора та Валентина Мороз (сільськогосподарський технікум) — дистанція 15 кілометрів.

Кубок імені 93-ї стрілецької дивізії вручено команді Бобринського сільськогосподарського технікуму. Друге і третє місце розділили між собою спортсмени колегії імені Шевченка та «Зоря комунізму».

Чемпіонами обласної ради ДСТ «Спартак» з фехтування серед чоловіків стали Е. Туманов (рапіра), А. Жаанович (шпага), О. Грабар (шабля). В. Кошшук — чемпіонка товариства (рапіра) серед жінок.

Радисті посмішки на обличчях майстра спорту СРСР Володимира Якунова та першорозрядниці Ніни Будак. На першості обласної ради ДСТ «Колос» з кульової стрільби вони стали чемпіонами товариства у вересні МГ-4.

Фото Г. ТОЛОКА.

ФУТБОЛ

У ДВОХ МАТЧАХ ТРИ ОЧКА

Після повернення з тритурного турне по чужих полях футболісти кіровоградської «Зірки» провели вдома два матчі. В першому з них вони зустрілися з херсонським «Локомотивом». Гра проходила при перевазі наших земляків, але, як це часто буває, перший м'яч влетів у ворота атакуючої команди. В другому таймі господарям поля вдалося зрівняти рахунок. Гол з одинадцятиметрового удару забив Віктор Квасов.

Позавчора гостями «Зірки» були футболісти миколаївського «Суднобудівника». Ця команда з усіх тих, що побували в цьому році у нашому місті, справила найкраще враження.

Гра почалася рівно, в обо-пільних атаках. На двадцятій хвилині матчу наші нападники Віктор Квасов і Віктор Ступак вдало розіграли триходову комбінацію, яку Квасов завершив голом у ворота гостей.

Гра після цього ще більше пожвавилася. Ініціативу перехопили миколаївці. Особливо активно вони грали у другому таймі. Кіровоградцям вдалося утримати переможний рахунок, і за це вони, в першу чергу, завдячили своєму захисові І. особливо, воротареві Леоніду Колтуну, який зіграв блискуче.

Дублері «Зірки» перемогли херсонців з рахунком 3:0, а миколаївці — 1:0.

А ПІЧНІХ БАГАТО

Українські команди другої групи класу «А», які виборюють також титул чемпіона республіки, провели ігри чергового туру. В цих зустрічах зафіксовано такі результати: «Будівельник» (Полтава) — «Спартак» (Суми) — 1:1, «Десна» (Чернігів) — «Гомель» (Гомель) — 1:0, СКА (Львів) — «Валтика» (Калінінград) — 2:1, «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Німан» (Гродно) — 1:1, «Вуккош» (Чернівці) — «Спартак» (Брест) — 2:1, «Авангард» (Тернопіль) — СКА (Одеса) — 0:0, «Зірка» (Кіровоград) — «Локомотив» (Херсон) — 1:1, «Крибас» (Кривий Ріг) — «Шахтар» (Калінівка) — 1:1, «Металург» (Запоріжжя) — «Шахтар» (Горлівка) — 2:0, «Тарпін» (Сімферополь) — «Азовець» (Жданов) — 1:1.

(РАТАУ).

ЧЕМПІОНОМ СТАЄ ФІЗОРТ

Він прийшов на м'ясокомбінат три роки тому. Як здібного спортсмена Миколу одразу помітили. Він добре грав у шахи й шашки, завжди був поперед, коли тривали ліжні кроси. Подиву це, звісно, ні в кого не викликало, бо кожен бачив на грудях спортсмена значок першорозрядника.

А недовзі фізкультурники підприємства обрали Миколу Комісарова своїм патажком. Він почав не з організації спортивних змагань, а зразу звернувся увагу на поліпшення спортивної бази. Разом з хлопцями та дівчатами будували волейбольні та баскетбольні майданчики, легкоатлетичний корт, майстрували альтанку для шахістів. І лише після цього — змагання між сексами і ділянками. Це для того, щоб виявити найсильніших з кожного виду спорту. Найбільш перспективні почали зайняти в спортивних секціях. Нині їх тут одинадцять. Постійно тренуються футболісти і волейболісти, легкоатлети і важкоатлети, гандболісти, баскетболісти, стрільці, орієнтувальники. Лише під час проведення огляду спортивної та оборонно-масової роботи п'ять спортсменів виконали норму першого спортивного розряду, 28 — другого, 83 — третього. А всього в колективі фізкультури — 348 спортсменів масових розрядів.

Серед найсильніших в місті — шахісти, стрільці, орієнтувальники. Наприклад, Василь Майстренко на обласних змаганнях з спор-

тивного орієнтування на місцевості виборив чемпіонський титул і увійшов до складу збірної області. На республіканських змаганнях був у десятці кращих.

В минулому році колектив фізкультури комбінату отримав перехідний прапор міського комітету фізкультури і спорту.

І ось нові випробування. Микола Комісаров прагне, щоб кожен комсомолец, кожен юнак і дівчина склали екзамени з фізичної і військово-технічної підготовки. Знову турбота про поліпшення спортивної бази. Закуплено гір, дрібнокаліберні гвинтівки, інвентар для легкоатлетів.

Тепер шодня в спортивному містечку плетуть поєдинки спортсменів. 200 юнаків та дівчат склали заліз з стрільби. 350 — виконували вправи, стрибаючи у висоту і довжину, міряли своєю майстерністю на перекладині, шесті. На черзі — змагання з плавання.

За попередніми підрахунками 380 юнаків та дівчат спроможні скласти норми комплексу ГЗВ. І Микола Комісаров продовжує випробування. А з ним 46 громадських інструкторів по спорту, громадські тренери, свідлі.

М. ВІНЦЕВИЙ.

м. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Жуди пиди вчипиєся

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

оголошує прийом учнів
на 1970—1971 навчальний рік
по спеціальності:

Електромонтери по освітлювальних і силових мережах і силовому електрообладнанню. Строк навчання 2 роки.
Бригадири по біжучому утриманню залізничних шляхів. Строк навчання 1,5 року.
Покрівельники всіх видів покрівлі. — Строк навчання 2 роки.
Арматурники-електрозварники. Строк навчання 2 роки.
Столярі-тесляри. Строк навчання 2 роки.
Муляри. Строк навчання 1 рік.
Тесляри. Строк навчання 1 рік.
Училище приймає юнаків і дівчат віком з 15 років і більше, які мають освіту за 8—10 класів.
В період навчання учні знаходяться на повному державному утриманні з наданням гуртожитку.
Особі, які поступають в училище, повинні мати: паспорт (ті, що не мають паспорта — свідоцтво про народження),

свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286), чотири фотокартки розміром (3×4 см), характеристику з школи.

Прийом документів з 1 березня 1970 року.

Початок занять з 1 вересня 1970 року.

Після закінчення училища випускники направляються для роботи на залізничний транспорт Одесько-Кишинівської залізниці і користуються всіма пільгами робітників залізничного транспорту: дворазовим безкоштовним залізничним квитком, один по Одеській дорозі і другий — по сітці залізничних доріг СРСР, вугільною картою, гуртожитком та ін.

За довідками звертатися: м. Знамянка Кіровоградської області, вул. Свердлова, 18. Професійно-технічне училище № 3.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському об'єднанні «Укрголовм'ясо»

оголошує
ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1970—1971
навчальний рік.

Училище готує робітників для м'ясної промисловості.

Строк навчання один рік.

Прийом заяв до 15 серпня.

Початок навчання 1 вересня.

Училище приймає юнаків і дівчат від 17 років і старше, з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 карбованців (та 8 карбованців квартирних), триразовим безплатним харчуванням, спеодягом і форменим одягом.

При училищі є вечірня середня школа.

Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, три фотокартки (3×4 см), довідку з місця проживання.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3

оголошує набір учнів на спеціальності:

ЕЛЕКТРОМОНТЕРИ СІЛЬСЬКОЇ ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ ЗВ'ЯЗКУ з 1,5-річним строком навчання.
Прийом документів з 1 травня 1970 року. Початок занять 1 вересня 1970 року.
Приймаються дівчата віком 17,5 років, юнаки — 17 років.
СЛЮСАРІ ПО РЕМОНТУ ТРАКТОРІВ, АВТОМОБІЛІВ І СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ МАШИН.
Строк навчання 1,5 року. Прийом документів з 1 травня 1970 року. Початок занять 1 вересня 1970 року.
Приймаються юнаки віком не молодше 15,5 років.
ЕЛЕКТРОМОНТЕРИ.
Строк навчання — 12 місяців. Прийом документів з 1 травня 1970 року. Початок занять 1 вересня 1970 року.
Приймаються юнаки віком не молодше 17 років.
ТРАКТОРИСТИ-МАШИНІСТИ 3-ГО КЛАСУ.
Строк навчання 1 рік. Прийом документів з 1 травня 1970 року. Початок занять 1 вересня 1970 року.
Приймаються юнаки не молодше 16 років.
На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата з 8—10-класною освітою.
Для вступу необхідно подати такі документи: заяву, автобіографію, три фотокартки (розміром 3×4 см), довідку про освіту, паспорт чи довідку з місця проживання, свідоцтво про народження, характеристику.
Прийняті забезпечуються гуртожитком, стипендією, харчуванням і спеодягом за рахунок держбюджету.
Примітка: При училищі працює вечірня школа, де можна продовжити навчання у 9, 10, 11 класів.
За довідками звертатися на адресу: м. Олександрія, селище Жовтцове, вул. Трудових резервів, 1, ОСПУ № 3.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

оголошує прийом учнів
для підготовки:

мулярів, штукатурів, теслярів, малярів (строк навчання один рік);
столярів-теслярів, малярів-штукатурів (строк навчання два роки).

Приймаються юнаки та дівчата 1954—1955 років народження з освітою 8—10 класів.

Учні забезпечуються безплатним харчуванням, обмундируванням, спеодягом, гуртожитком і одержують 33 проценти сум, зароблених в період виробничої практики.

Для вступу треба подати заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження, паспорт, документи про освіту (в оригіналі), характеристику з школи, довідку з місця проживання, довідку про сімейне становище і 6 фотокарток розміром 3×4 см.

Документи приймаються до 25 серпня.

Початок занять — 1 вересня 1970 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 3.
Довідки даються по телефону 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

ГОРЛІВСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ імені РУМ'ЯНЦЕВА

оголошує прийом учнів
на 1970—1971 навчальний рік

НА І І ІІ КУРСИ ДЕННОГО І ВЕЧІРНЬОГО
ВІДДІЛЕННЯ ПО СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

ПІДЗЕМНА РОЗРОБКА ВУГІЛЬНИХ РОДОВИЩ;
ГІРНИЧА ЕЛЕКТРОМЕХАНІКА;

На перший курс денного і третій курс вечірнього та заочного відділення по спеціальності:

ЕЛЕКТРООБЛАДНАННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ І УСТАНОВ.

На третій курс денного і вечірнього відділення по спеціальності:

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК У ВУГІЛЬНІЙ ПРОМИСЛОВІСТІ.

На перший курс приймаються особи, які успішно здали екзамени з російської мови (диктант) і математики (усно) в обсязі вельовно-середньої школи.

На третій курс приймаються особи, які успішно здали екзамени з російської мови і літератури (твір) і математики (усно) в обсязі середньої школи.

На вечірнє і заочне відділення приймаються особи, які працюють на виробництві по спеціальності, яку вивчають в технікумі.

Учні денного відділення забезпечуються гуртожитком і стипендією. Учні підземних спеціальностей і відмінники навчання одержують підвищену стипендію.

Заяви про прийом подавати на ім'я директора технікуму в додатком: документи про освіту (в оригіналі); копія свідоцтва про народження; автобіографія; три фотокартки (розміром 3×4 см); довідка про стан здоров'я, (встановленого зразка, про відсутність хвороб, які перешкоджають в роботі на вугільних шахтах); копія трудової книжки, завірена підприємством; характеристика із школи чи з підприємства; для військовозобов'язаних — військовий квиток або приписне свідоцтво — пред'являється особисто.

Особі, які досягли 16-річного віку, без пред'явлення паспорта, в технікумі не приймаються.

Заяви приймаються з 1 травня по 31 червня 1970 року.

Вступні екзамени для учнів, які поступають на денне відділення — з 1 по 20 серпня 1970 року, на вечірнє і заочне відділення — з 15 серпня по 25 липня і з 1 по 20 серпня 1970 року (без опісля на екзамени не приймаються).

Зарахування в число учнів з 21 по 25 серпня 1970 року.

Адреса: м. Горлівка, Донецької області, вул. Гагаріна, 40.
Телефони: директор — 72-33-23, прийомна комісія: 7-58-57, навчальна частина — 7-52-13.

ДИРЕКЦІЯ.

КРАСНОЛУЧСЬКИЙ ГІРНИЧИЙ ТЕХНІКУМ Міністерства вугільної промисловості СРСР

оголошує набір учнів на 1970—71 навчальний рік

НА ПЕРШИЙ КУРС ПО СПЕЦІАЛЬНОСТЯХ:

ПІДЗЕМНА РОЗРОБКА ВУГІЛЬНИХ РОДОВИЩ;
ГІРНИЧА ЕЛЕКТРОМЕХАНІКА;
ЕКСПЛУАТАЦІЯ АВТОМАТИЧНИХ ОБЛАДНАНЬ В ГІРНИЧІЙ ПРОМИСЛОВІСТІ;
БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК.

На перший курс приймаються особи, які закінчили 8—9 класів, а також особи, які мають свідоцтво за 7 класів і витримали при-

ймні екзамени з російської мови (диктант) та математики (усно).

Прийом заяв по 31 червня 1970 року.

Прийомні екзамени з 1 по 20 серпня 1970 року.

За довідками звертатися в технікум.

Адреса технікуму: Ворошиловградська область, м. Красний Луч, ст. Красний Луч, Донецької залізниці, гірничий технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

ОДЕСЬКИЙ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ЗВ'ЯЗКУ ім. О. С. ПОПОВА

оголошує прийом на перший курс
навчання з відвідуванням від виробництва
НА ФАКУЛЬТЕТИ:

багатоканального електрозв'язку;
автоматичного електрозв'язку;
радіозв'язку і радіомовлення.
Прийом документів з 20 червня по 31 липня. Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Без відвідування від виробництва з спеціальностей:
багатоканального електрозв'язку;
автоматичного електрозв'язку;
радіозв'язку і радіомовлення.

Прийом документів з 20 квітня по 31 червня. Вступні екзамени потоками з 15 червня.

Інститут готує інженерів широкого профілю по радіоелектроніці, телебаченню, автоматичній обчислювальній техніці, автоматичних телефонних станціях, фототелеграфії, радіорелейних лініях і імпульсній техніці.

Додаткові відомості про спеціальності Інституту і умови прийому висилаються прийомною комісією.

Адреса: м. Одеса-20, вул. Челюскінців, 1, прийомна комісія.
Телефон: 3-23-44.

РЕКТОРАТ.

РОСТОВСЬКИЙ ТЕХНІКУМ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ім. ГЕОРГЕ ГЕОРГІУ-ДЕЖА

оголошує прийом учнів
на 1970—1971 навчальний рік
НА ДЕННЕ ВІДДІЛЕННЯ

приймаються особи, які закінчили 8 класів, на 1-й курс по спеціальностям:
будівництво і експлуатація дорожнього господарства залізничного транспорту;
енергопостачання і енергетичне постачання залізничного транспорту;

електропостачання і енергетичне постачання залізничного транспорту;
механічні вимірювання.
Прийом заяв з 1 червня по 31 липня 1970 року.
Вступні екзамени з 1 по 20 липня.

НА ЗАОЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ

приймаються особи, які закінчили 8 класів, на перший курс, а 10 і 11 класів — на 3-й курс по спеціальностям:
будівництво і експлуатація дорожнього господарства залізничного транспорту;
електропостачання і енергетичне постачання залізничного транспорту;

електропостачання і енергетичне постачання залізничного транспорту;
бухгалтерський облік.
Прийом заяв з 1 квітня по 10 липня 1970 року.

Вступні екзамени: з 3 по 15 травня — перший потік; з 1 по 20 червня — другий потік; з 1 по 20 липня — третій потік; з 10 по 20 серпня — четвертий потік.

До заяв додаються: атестат чи свідоцтво про освіту (в оригіналі), автобіографія, медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки (розміром 3×4 см). Особам, які поступають на заочне відділення — витяг з трудової книжки.

Особі, які закінчили 8 класів, здають екзамени з російської мови (диктант), з математики (усно).

Особі, які закінчили 10, 11 класів, здають екзамени з літератури (твір), з математики (усно).

Погодні забезпечуються гуртожитком.

Вислати документи і звертатися за довідками на адресу: м. Ростов-на-Дону, вул. М. Горького, 113.

Телефони: 6-15-48, 95-20-97.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.